

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลังการวิจัย

ปัจจุบันนับได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา ที่มีระดับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมไปอย่างรวดเร็วในช่วง 2 – 3 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยพิจารณาจากโครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนผ่าน (Transition) เข้าสู่ความเป็นเมืองมากขึ้น ประเทศมีระดับพัฒนาการทางด้านการแพทย์และการสาธารณสุขดีขึ้น มีระดับการใช้เทคโนโลยีทั้งในการดำรงชีวิตและในภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น รวมถึงประชากรมีระดับการศึกษาสูงขึ้น ฯลฯ ถึงแม้ระดับการพัฒนาประเทศที่ผ่านมามากกว่าทศวรรษด้วยสถานการณ์ทางการเมืองและสถานการณ์การก่อการร้ายในประเทศ ก็ถือว่าประเทศยังมีระดับการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องหากเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และปฏิเสธไม่ได้ว่าในยุคของการพัฒนาประเทศ ท่ามกลางบริบทที่เผชิญกับการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น สิ่งที่สำคัญในการผลักดันให้เกิดการเสริมสร้างขีดความสามารถและศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศบนเวทีโลกท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalizations) ก็คือปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งนับว่าในช่วงที่ผ่านมาประเทศก็ได้มีการสั่งสมทรัพยากรในด้านต่างๆ โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลที่จะเป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหา และผลักดันให้ประเทศเกิดการพัฒนาให้ทัดเทียมนานาชาติอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งดัชนีที่สำคัญที่เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาประเทศคือ ระดับมาตรฐานการครองชีพ สุขภาวะและระดับการศึกษาของประชาชนโดยรวมดีขึ้น และปัจจุบันหลายๆ ประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นรากฐานในการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการให้ประชาชนได้มีโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น การศึกษาจึงถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือได้ว่าการศึกษาคือการลงทุนที่เพิ่มคุณค่าและคุณภาพของบุคลากรของประเทศ ให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาได้ และเมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาควบคู่กันไปด้วย สิ่งที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ณ โอกาสที่เหมาะสมก็คือ หลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา เนื่องจากหลักสูตรเปรียบเสมือนขอบเขตและทิศทางของการสร้างองค์ความรู้และการพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรที่ดีต้องมีความเหมาะสมกับสภาพของสังคมในยุคนั้นๆ และมุ่งตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศในระยะยาวได้ และหลักสูตรทางการศึกษาคควรได้รับการประเมินและปรับปรุงอยู่อย่างสม่ำเสมอตามช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งกระบวนการพัฒนาหลักสูตรนั้น เป็นการพิจารณาความเหมาะสมของบริบททางด้านต่างๆ ทางการศึกษาว่าเป็นอย่างไร

มีคุณภาพดีหรือไม่ เป็นไปตามผลสัมฤทธิ์หรือเป้าหมายทางการศึกษามากน้อยเพียงไร และสิ่งสำคัญที่นำไปสู่คำตอบที่ทำให้หลักสูตรทางการศึกษาประสบผลสำเร็จบรรลุจุดมุ่งหมาย ก็คือการประเมินหลักสูตร ซึ่งโดยปกติแล้ว หลักสูตรจะต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ การประเมินหลักสูตรจะทำให้ทราบปัญหาและแนวทางปรับปรุงหลักสูตรชัดเจนขึ้น เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ดีและมีความเหมาะสมด้วยเหตุนี้เองการประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นเมื่อมีการสร้างหลักสูตรใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรต้องมีการประเมินหลักสูตรเป็นระยะเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญที่ทำให้ได้ทราบคุณค่าและแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

หลักสูตรของคณะกรรมการธุรกิจ พุทธศักราช 2548 จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2548 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 มกราคม 2548 เป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นภายใต้ข้อกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และกระทรวงศึกษาธิการ รวมถึงภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่ชุมชน และถึงการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยเน้นการผลิตบัณฑิตผู้สำเร็จระดับปริญญาตรีขึ้นไปให้มีความรู้ในทางทฤษฎี และมีความสามารถในการเชิงปฏิบัติได้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังเน้นในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ความมีจิตสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพในแต่ละสาขา ซึ่งหลักสูตรของคณะกรรมการธุรกิจเป็นหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วยหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (4 ปี) มีการจัดการการศึกษา 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการทางด้านอุตสาหกรรม และการจัดการสำนักงาน เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการเชิงวิชาการในด้านการจัดการ การติดต่อประสานงาน การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุมและการให้คำแนะนำแก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามและประเมินผล เพื่อเสนอผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีนิสัยชอบในการค้นคว้า ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล อำนาจการและปฏิบัติการด้วยวิธีที่มีการวางแผน การปฏิบัติ การแนะนำ และการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และมีคุณภาพ ซึ่งสามารถวัดผลงานนั้นได้ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ และสร้างไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์สุจริต ความ

ชั้นหมั่นเพียร ตรงต่อเวลา มีความสำนึกในจรรยาอาชีพและความรับผิดชอบต่อสังคม และเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และบริบทของการพัฒนาประเทศและความต้องการทางสังคมสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงข้อกำหนดมาตรฐานการศึกษาของ สกอ. ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยฯ ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ทุกวาระ 5 ปี ประกอบกับความต้องการกำลังคนในภาคธุรกิจมีมากขึ้น การเร่งผลิตบัณฑิตที่มีองค์ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจจึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วน อีกทั้งจากประสบการณ์ของคณะผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ผู้สอนทางด้านบริหารธุรกิจ มักพบว่าผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่ทันสมัย หรือมุ่งที่จะเน้นในการสอนทางทฤษฎีมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนเกิดการประยุกต์องค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้น้อย รวมถึงเนื้อหาของหลักสูตรที่มีการกำหนดจุดมุ่งหมายไม่ครอบคลุมและไม่ชัดเจน นอกจากนี้สิ่งสนับสนุนการศึกษา เช่น ตำราเรียน เอกสารประกอบ และอุปกรณ์การเรียนการสอนและเครื่องคอมพิวเตอร์ยังไม่ทันสมัย และไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิต ที่ขาดทักษะ ขาดการปรับตัวในการเรียนรู้ต่อสิ่งที่เปลี่ยนแปลงในสังคมรอบนอก ขาดความรู้ทางด้านวิชาการที่สามารถใช้ในการปฏิบัติงานจริงในอนาคต

จากสภาพปัญหาและข้อจำกัดด้านการสร้างมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2548 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (4 ปี) มีการจัดการการศึกษา 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ เพื่อพิจารณาถึงส่วนดี ส่วนบกพร่อง และส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2548 จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ ในรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความเหมาะสมและความทันสมัยของวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร
ต่อบริบทในปัจจุบัน
2. ความพร้อมและความเหมาะสมของปัจจัยนำเข้าต่อการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ใน
สถานการณ์ปัจจุบัน ในปัจจัยด้านความพร้อมและความเหมาะสมของสิ่งสนับสนุนการสอน
3. ระดับการใช้หลักสูตร
4. ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร

คำถามการวิจัย

การประเมินหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2548 จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และ สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ ที่ประเมินในแต่ละด้าน ประกอบด้วยด้านความเหมาะสมและความทันสมัยของวัตถุประสงค์ ด้านโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรต่อบริบทในปัจจุบัน ด้านความพร้อมและความเหมาะสมของปัจจัยนำเข้าต่อการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ในสถานการณ์ปัจจุบัน ด้านปัจจัยด้านความพร้อมและความเหมาะสมของสิ่งสนับสนุนการสอน ด้านระดับการใช้หลักสูตร และในด้านผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรจะมีสัมฤทธิ์ผลเป็นเช่นไร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2548 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วยหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (4 ปี) มีการจัดการการศึกษา 5 สาขาวิชา ได้แก่สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์
2. มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
3. ผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีความรู้ด้านการจัดการศึกษา หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีความรู้ด้านการศึกษา การประเมินหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนในคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และผู้ประกอบการ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิถูกเลือกโดยคณะผู้วิจัย
4. อาจารย์ผู้สอน หมายถึง คณาจารย์ที่ทำการสอนในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่มีส่วนร่วมในการสอนระหว่างใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2548

5. นักศึกษาปัจจุบันชั้นปีที่ 4 หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ในปัจจุบันที่เรียนใน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ระหว่างใช้หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2548 ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาสาขาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์

6. ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการบัญชี สาขาวิชาเอกการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบ สารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ได้ศึกษาระหว่างใช้ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2548

7. ผู้ใช้บัณฑิตในสถานประกอบการ หมายถึง ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ หรือเจ้าหน้าที่ที่มี โอกาสฝึกหรือสอนงานและทำงานร่วมกับบัณฑิตในสถานประกอบการเดียวกันกับบัณฑิต สาขา การบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบ สารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ได้ศึกษาระหว่างใช้ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2548

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ใน 4 ด้าน ได้แก่

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา

พื้นที่ในการศึกษาผู้วิจัยกำหนดตามพื้นที่จัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย พื้นที่บึงพิตรพิมุข จักรวรรดิ พื้นที่ศาลายา และพื้นที่วิทยาเขตวังไกลกังวล

2. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ด้านการศึกษา การประเมินหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนใน คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และผู้ประกอบการ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิถูกเลือกโดย คณะผู้วิจัย

2.2 อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรคณะบริหารธุรกิจทั้ง 3 พื้นที่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 56 คน

2.3 นักศึกษาในปัจจุบันหลักสูตร 4 ปี ที่ได้เข้าศึกษาในช่วงการใช้หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2548 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 โดยใช้กลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 188 คน

2.4 บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2549 โดยในระดับปริญญาตรีที่ได้เข้า ศึกษาในช่วงการใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2548 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 455 คน

2.5 ผู้ใช้บัณฑิตในสถานประกอบการ ของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2549 โดยในระดับปริญญาตรีที่ได้เข้าศึกษาในช่วงการใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2548 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 44 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ผู้ประเมินหลักสูตร ได้แก่

3.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.1.2 อาจารย์ผู้สอน

3.1.3 นักศึกษาปัจจุบันชั้นปีที่ 4

3.1.4 ผู้สำเร็จการศึกษา

3.1.5 ผู้ใช้บัณฑิตในสถานประกอบการ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ระดับความคิดเห็นในการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2548 ในด้านต่างๆ ประกอบด้วย

3.2.1 ความเหมาะสมและความทันสมัยของวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

3.2.2 ความเหมาะสมของปัจจัยนำเข้าต่อการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์

3.2.3 ระดับการใช้หลักสูตร

3.2.4 ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร

4. ขอบเขตด้านข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2548 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (4 ปี) มีการจัดการการศึกษา 5 สาขาวิชา ได้แก่สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ เพื่อพิจารณาถึงส่วนดี ส่วนบกพร่อง และส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ โดยได้สำรวจข้อมูลออกมาในลักษณะการประเมินค่าความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 บัณฑิตที่ได้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว รวมถึงผู้ใช้บัณฑิตในสถานประกอบการ โดยข้อมูลที่รับกลับบางส่วนเป็นการตอบรับทางจดหมาย ข้อมูลที่รับกลับอาจมีความล่าช้าอยู่บ้าง แต่ก็ได้รับข้อมูลครบถ้วนตามต้องการที่ได้ประมาณไว้ก่อนออกแบบสอบถาม จึงไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความคิดเห็นที่ใช้เป็นข้อมูลในการประเมินหลักสูตรในการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ผลการประเมินหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2548 จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ ในด้านความเหมาะสมและความทันสมัยของวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรต่อบริบทในปัจจุบัน ในด้านความพร้อมและความเหมาะสมของปัจจัยนำเข้าต่อการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ในสถานการณ์ปัจจุบัน ในปัจจัยด้านความพร้อมและความเหมาะสมของสิ่งสนับสนุนการสอน ในด้านระดับการใช้หลักสูตร และในด้านผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

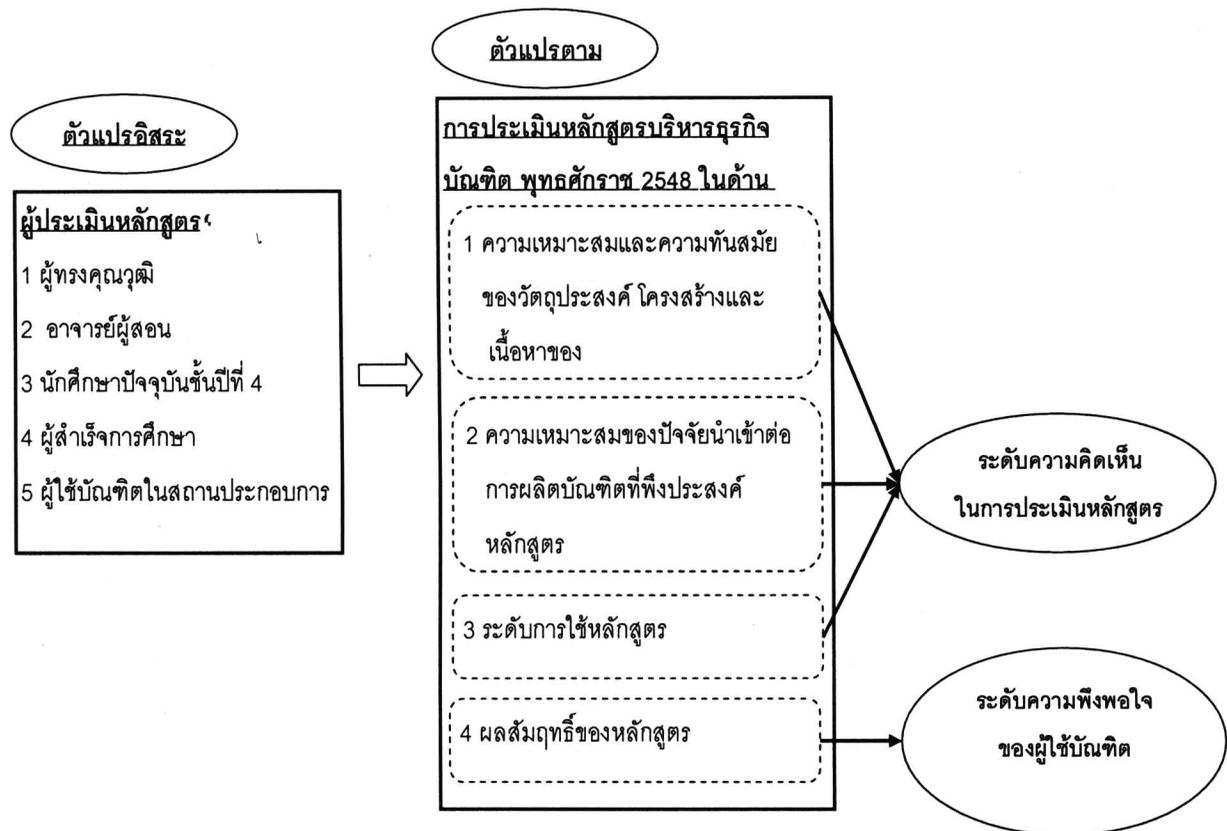
สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้มาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้ คือใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

นำผลจากการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษาใน คณะบริหารธุรกิจ รวมถึงใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2553 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ให้ตรงกับความต้องการของสังคมอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมุ่งศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดและทฤษฎีการประเมินหลักสูตรที่มุ่งประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ด้านการศึกษา การประเมินหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนในคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยของรัฐ และผู้ประกอบการ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิถูกเลือกโดยคณะผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2548 ประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบันชั้นปีที่ 4 ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้ใช้บัณฑิตในสถานประกอบการ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คณะผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นในการประเมินหลักสูตรจากผู้ประเมินหลักสูตรซึ่งได้กำหนดไว้เป็นตัวแปรอิสระ ที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นในการประเมินหลักสูตรซึ่งได้กำหนด

ไว้เป็นตัวแปรตาม ในด้านความคิดเห็นด้านความเหมาะสมและความทันสมัยของวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของปัจจัยนำเข้าต่อการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ และความคิดเห็นด้านระดับการใช้หลักสูตร สำหรับความคิดเห็นด้านผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร คณะผู้วิจัยได้กำหนดตามระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตในสถานประกอบการ โดยมีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการในการวิจัย